

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

(ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เจ้าทำโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้ว ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎข้อบังคับนี้เรียกว่า “กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘”

ข้อ ๒ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่เรือลำใด ใบอนุญาตใช้เรือยังไม่สิ้นอายุ ให้ปฏิบัติไปตามเดิมจนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน

(๑) กฎข้อบังคับการตรวจเชอร์เวย์ภาคที่ ๑ พุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกรมเจ้าท่า ลงวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๒) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(๓) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๔) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๕) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๒

(๖) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๕

(๗) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๕

(๘) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๕

(๙) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๐) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๑๑) กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

ให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน และบรรดากฎข้อบังคับและระเบียบในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในกฎข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งกฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้แทน

ภาคที่ ๑

หมวด ก.

ข้อบังคับทั่วไป

ข้อ ๑ ในกฎข้อบังคับนี้

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสาร ลากจูง ดัน ยก ขุด หรือลกรวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่น ที่สามารถใช้น้ำได้ทำนองเดียวกัน

“เรือเดินทะเล” หรือ “เรือทะเล” หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเล ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

“เรือลำน้ำ” หมายความว่า เรือที่ใช้อยู่ในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง ทะเลสาบ และไม่แล่นพ้นออกจากปากแม่น้ำนั้น ๆ

“เรือกล” หมายความว่า เรือที่ขับเคลื่อนโดยเครื่องจักรกลอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง จะใช้กำลังอื่นด้วย หรือไม่ก็ตาม

“เครื่องจักรใหญ่” หมายความว่า เครื่องจักรกลอย่างใด ๆ ที่ใช้สำหรับขับเคลื่อนเรือ

“จำนวนแรงม้าเบรค” หมายความว่า จำนวนแรงม้าเบรคตามเอกสารหลักฐานของผู้สร้างที่เชื่อถือได้ หรือจำนวนแรงม้าเบรคที่คำนวณได้ โดยวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับนี้

ข้อ ๒ เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ หมายความว่า ประสงค์จะให้เจ้าพนักงานตรวจเรือออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ ต้องยื่นคำร้องตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓ วัน

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

สำหรับการตรวจเรือภายในประเทศ และไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน สำหรับการตรวจเรือในต่างประเทศ

ข้อ ๓ เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ ต้องจัดเตรียมเรือไว้ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือให้พร้อมในวันกำหนดการตรวจเรือ ตามวิธีการที่เจ้าพนักงานตรวจเรือบอกกล่าว และให้มีหนังสือยืนยันกำหนดนัดตั้งเจ้าพนักงานตรวจเรือก่อนกำหนดนัดไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง โดยให้แจ้งตำบลที่เรือจอด หรือเข้าอยู่ไว้ด้วย

ข้อ ๔ เจ้าพนักงานตรวจเรือ ต้องทำการตรวจเรือต่อหน้าเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ และหากปรากฏข้อบกพร่องซึ่งจะต้องซ่อมแซมแก้ไขต่อเติม เปลี่ยนแปลง หรือจัดหา เพื่อให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับนี้ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือแจ้งให้เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ ได้ปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือได้แจ้งให้ทราบตามข้อ ๔ แล้ว ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตรวจเรือทราบ เพื่อตรวจดูผลการปฏิบัติ เจ้าพนักงานตรวจเรือจะกำกับขณะทำการซ่อมแซม แก้ไข ต่อเติม เปลี่ยนแปลง หรือจัดหาอยู่ด้วยก็ได้

ข้อ ๖ เจ้าพนักงานตรวจเรือ จะออกไปสำคัญรับรองการตรวจเรือให้ เมื่อได้ตรวจตัวเรือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ตลอดจนจำนวน และคุณสมบัติของคนประจำเรือว่า ถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับแล้วทุกประการ

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจเรือ ปฏิเสธการออกไปสำคัญรับรอง การตรวจเรือให้แก่เรือลำใด ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือผู้นั้น รายงานต่อ ผู้อำนวยการกอง กองตรวจเรือ ถึงอุปสรรค และขอจัดข้อ้งในโอกาสแรก ซึ่งต้องอยู่ในระยะเวลา ๓ วันทำการ นับตั้งแต่กลับจากการตรวจเรือ

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ ไม่เห็นด้วย กับการวินิจฉัยสั่งการใด ๆ ของเจ้าพนักงานตรวจเรือ ให้อุทธรณ์เป็น ลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการกอง กองตรวจเรือภายใน ๕ วัน นับตั้งแต่นั้น วันที่เจ้าพนักงานตรวจเรือวินิจฉัยสั่งการ เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ และเจ้าพนักงานตรวจเรือ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้อำนวยการกอง กองตรวจเรือ เป็นลายลักษณ์อักษรต่ออธิบดีกรมเจ้าท่า คำวินิจฉัยของ อธิบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ ๙ การตรวจเรือตามกฎข้อบังคับนี้ ให้กระทำโดยเจ้าพนักงาน ตรวจเรือ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจเรือมอบหมายให้บุคคล หรือนิติ บุคคลอื่นใด เป็นผู้ตรวจสอบแทนเฉพาะแห่ง เจ้าพนักงานตรวจเรือ ผู้มอบหมาย ต้องรับผิดชอบในความถูกต้องสมบูรณ์ของการตรวจสอบนั้น

ข้อ ๑๐ ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพออนุญาตให้ใช้เรือมีอายุ ไม่เกิน ๑๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่การตรวจเรือเสร็จสิ้นลง และให้ใช้ ตามแบบท้ายกฎข้อบังคับ

ข้อ ๑๑ เมื่อมีอุบัติเหตุอันอาจทำให้สมรรถภาพของเรือเปลี่ยนแปลงไป เจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือต้องรายงานให้กรมเจ้าท่าทราบ โดยพลัน

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าท่ามีเหตุสงสัยว่า เรือที่มีใบอนุญาตใช้เรือ ลำใด มีสภาพ หรืออุปกรณ์ไม่ครบถ้วนถูกต้องตามใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ ก็อาจร้องขอให้เจ้าพนักงานตรวจเรือ ขนไปตรวจเรือนอกได้

ข้อ ๑๓ การเปลี่ยนแปลงแบบเรือ ตัวเรือ เครื่องจักร และ อุปกรณ์ในสิ่งซึ่งเป็นผล หรืออาจเป็นผลต่อสมรรถภาพของเรือ มีผล ทำให้ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือเป็นอันยกเลิก ตั้งแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงานตรวจ เรือก่อน

ข้อ ๑๔ การตรวจประจำต้องกระทำในรอบ ๑๒ เดือน

ข้อ ๑๕ การตรวจเรือในอู่แห้ง หรือบนคานลาด

ก. สำหรับเรือโดยสาร ต้องกระทำในรอบ ๑๒ เดือน

ข. เรืออื่น ๆ ที่มีใช้เรือโดยสาร ต้องกระทำในระยะ

ห่างกันไม่เกิน ๒๔ เดือน เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานตรวจเรือได้ตรวจพบว่า เรือลำนั้นอยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย จะสั่งให้เข้าอู่ หรือขนอยุบนคานลาด เพื่อบริการตรวจก่อนกำหนดเข้าอู่ก็ได้ หรือเมื่อเรือลำนั้นใช้สันนิทพิเศษ หรือมีกรรมวิธีพิเศษป้องกันการสกร่อนของตัวเรือได้แนวน้ำ ก็อาจ ผ่อนผันระยะเวลาการเข้าอู่ของเรือนั้นต่อไปได้อีก แต่เมื่อได้รับการผ่อนผัน แล้ว ต้องไม่ทำให้ระยะเวลาการเข้าอู่ หรือขนอยุบนคานลาด เพื่อบริการตรวจห่างกันเกินกว่า ๓๐ เดือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๑๖ สำหรับเรือที่มีขนาดไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ หรือเรือประมง การตรวจเรือประจำให้ตรวจสภาพทั่ว ๆ ไป ในขณะที่เรือลอยน้ำ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานตรวจเรือได้พบว่าเรือลำนั้น อยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยสำหรับใช้งาน จะสั่งให้เข้าอู่ หรือขยับนคานลาด เพื่อรับการตรวจก็ได้

ข้อ ๑๗ การตรวจพิเศษ ให้กระทำในรอบ ๔ ปี สำหรับการตรวจพิเศษครั้งแรกนั้น ให้กระทำเมื่อครบ ๔ ปี หลังจากต่อเรือเสร็จ หรือเมื่อนำเรือมาจดทะเบียนครั้งแรก ส่วนครั้งต่อไปให้กระทำเมื่อครบ ๔ ปี นับจากครั้งก่อน

ข้อ ๑๘ ในการตรวจพิเศษ ถ้าเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือไม่สามารถจะจัดให้กระทำการตรวจพิเศษให้เสร็จสมบูรณ์ได้ในวันที่ครบกำหนด เจ้าพนักงานตรวจเรือ อาจผ่อนผันให้เป็นบางส่วน หรือทั้งหมดก็ได้ แต่ระยะเวลาที่ผ่อนผันต้องไม่เกิน ๑๒ เดือน นับจากวันที่ครบกำหนด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่การตรวจพิเศษ ไม่สามารถกระทำให้เสร็จสมบูรณ์ในโอกาสเดียวกันได้ ให้ถือเอาวันที่ทำการตรวจส่วนสำคัญเสร็จเป็นวันที่การตรวจพิเศษเสร็จสมบูรณ์

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือร้องขอ เจ้าพนักงานตรวจเรืออาจผ่อนผันให้กระทำการตรวจพิเศษ โดยระบบการตรวจต่อเนื่อง (Continuous Survey) ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๒๑ ในระหว่างการตรวจพิเศษหากพบสิ่งบกพร่อง หรือมีข้อสงสัย เจ้าพนักงานตรวจเรือ อาจสั่งให้เบ็ดหรือรอก เพื่อการตรวจได้ตามความจำเป็น และเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ ต้องทำการซ่อมหรือแก้ไข สิ่งบกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้อยู่ในสภาพที่ดี

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานตรวจเรือ อาจสั่งให้นำชิ้นส่วนของวัสดุที่ใช้ทำส่วนต่าง ๆ ของเรือไปทำการทดสอบเพื่อทราบคุณสมบัติก็ได้

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทางไปตรวจเรือ เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือ ต้องมอบไว้ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือก่อนถึงกำหนดการเดินทาง

หมวด ข.

การแบ่งประเภทเรือ

ข้อ ๑ ให้แบ่งประเภทเรือตามเขตการใช้เรือ และลักษณะของเรือออกเป็นดังนี้

๑.๑ เรือกลเดินต่างประเทศ (FOREIGN TRADE VESSEL)

๑.๒ เรือกลเดินในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SOUTH EAST ASIA REGIONAL TRADE VESSEL)

๑.๓ เรือกลเดินประเทศใกล้เคียง (HOME TRADE VESSEL)

๑.๔ เรือกลเดินประเทศใกล้เคียงจำกัดเขต (HOME TRADE VESSEL LIMITED AREA)

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

- ๑.๕ เรือกลเดินทะเลเฉพาะเขต (LOCAL TRADE VESSEL)
- ๑.๖ เรือกลเดินทะเลชายแดน (NEIGHBOURING AREA VESSEL)
- ๑.๗ เรือกลประมง (FISHING VESSEL)
- ๑.๘ เรือเดินทะเลที่มิใช่เรือกล (NON-SELF PROPELLED VESSEL)
- ๑.๙ เรือใบชายทะเลชายแดน (NEIGHBOURING AREA SAILING VESSEL)
- ๑.๑๐ เรือกลลำน้ำ (SELF PROPELLED RIVER VESSEL)
- ๑.๑๑ เรือลำน้ำที่มิใช่เรือกล (NON-SELF PROPELLED RIVER VESSEL)
- ๑.๑๒ เรือที่ใช้ในกิจการพิเศษ (SPECIAL PURPOSE VESSEL)

ข้อ ๒ เรือกลเดินต่างประเทศ ต้องมีลักษณะดังนี้

- ๒.๑ มีขนาดเกิน ๑,๐๐๐ ตันกรอสส์
- ๒.๒ มีเครื่องมือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์ และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม
- ๒.๓ มีเครื่องรับ - ส่งวิทยุตามความเหมาะสม
- ๒.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎข้อบังคับ

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

๒.๕ มีคนประจำเรือ ตามกฎข้อบังคับ

ข้อ ๓ เรือกลเดินในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต้องมีลักษณะ

ดังนี้

๓.๑ มีขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอสส์

๓.๒ มีเครื่องมือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์

และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม

๓.๓ มีเครื่องรับ - ส่งวิทยุตามความเหมาะสม

๓.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎข้อบังคับ

ดังนี้

๓.๕ มีคนประจำเรือตามกฎข้อบังคับ

๓.๖ มีเขตการเดินเรือภายในเขตตามแผนที่ต่อท้ายกฎ

ข้อบังคับ

ข้อ ๔ เรือกลเดินประเทศใกล้เคียง ต้องมีลักษณะดังนี้

๔.๑ มีขนาดเกินกว่า ๑๕๐ ตันกรอสส์

๔.๒ มีเครื่องมือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์

และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม

๔.๓ มีเครื่องรับ - ส่งวิทยุตามความเหมาะสม

๔.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎข้อบังคับ

ดังนี้

๔.๕ มีคนประจำเรือตามกฎข้อบังคับ

๔.๖ มีเขตการเดินเรือภายในเขตตามแผนที่ต่อท้ายกฎ

ข้อบังคับ

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๕ เรือกลเดินประเทศใกล้เคียงจำกัดเขต ต้องมีลักษณะดังนี้

๕.๑ มีขนาดเกินกว่า ๖๐ ตันกรอสส์

๕.๒ เรือที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอสส์ต้องมีเครื่องมือ

เดินเรือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาเดินเรือสำหรับชายฝั่ง

๕.๓ เรือที่มีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องมี

เครื่องมือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์ และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม

๕.๔ มีเครื่องรับวิทยุตามความเหมาะสม

๕.๕ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับ

๕

๕.๖ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับ

๕.๗ มีเขตการเดินเรือภายในเขต ตามแผนที่ต่อท้าย

กฎหมายข้อบังคับ

ข้อ ๖ เรือกลเดินทะเลเฉพาะเขตต้องมีลักษณะดังนี้

๖.๑ มีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชา

เดินเรือนำร่องชายฝั่ง

๖.๒ มีเครื่องรับวิทยุตามความเหมาะสม

๖.๓ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับ

๖.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับ

๖

๖.๕ มีเขตการเดินเรือภายในเขตตามแนวชายฝั่ง

ประเทศไทยตามความเหมาะสมแห่งลักษณะทฤษฎีกรมเจ้าท่ากำหนด

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๗ เรือกลเดินทะเลขายแดนต้องมีลักษณะดังนี้

- ๗.๑ มีขนาดเกินกว่า ๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์
- ๗.๒ มีเครื่องรื้อวิทยุตามความเหมาะสม
- ๗.๓ มีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจหาท่าเรือโดยวิชาเดินเรื่อนำร่องชายฝั่ง
- ๗.๔ สำหรับเรือขนาดเกินกว่า ๓๐ ตันกรอสส์ ให้เดินห้างฝั่งได้ในระยะไม่เกิน ๑๐ ไมล์ สำหรับเรือขนาดไม่เกิน ๓๐ ตันกรอสส์ ให้เดินห้างฝั่งได้ไม่เกิน ๕ ไมล์
- ๗.๕ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้
- ๗.๖ มีอุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับนี้
- ๗.๗ มีเขตการเดินเรือภายในเขตดังต่อไปนี้

(ก) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ซึ่งติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยสำหรับเรือกลขายทะเลขนาดเกินกว่า ๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินเรือตั้งแต่จังหวัดจันทบุรีไปจนถึงเกาะกง

(ข) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ซึ่งติดต่อกับสหพันธรัฐมาเลเซีย สำหรับเรือกลขายทะเลขนาดเกินกว่า ๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินเรือตั้งแต่จังหวัดสงขลาไปจนถึงท่าเรือกวन्दัน

(ค) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตกของแหลมมลายู ซึ่งติดต่อกับสหพันธรัฐมาเลเซีย สำหรับเรือกลขายทะเลขนาดเกินกว่า ๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือเคดาห์

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(ง) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตก ของแหลมมลายู ซึ่งติดต่อกับสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทย สำหรับเรือกลชายทะเลขนาดเกินกว่า ๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือมะริด

ข้อ ๘ เรือกลประมงต้องมีลักษณะดังนี้

ก. เรือกลประมงทะเลเล็ก

ก. ๑ เรือกลประมงทะเลเล็ก ชั้น ๑

ก. ๑.๑ มีขนาดเกินกว่า ๑๕๐ ตันกรอสส์

ก. ๑.๒ มีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์เดินเรือ และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม

ก. ๑.๓ มีเครื่องรับ - ส่งวิทยุตามความเหมาะสม

ก. ๑.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ก. ๑.๕ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ก. ๑.๖ มีเขตการเดินเรือไม่จำกัดเขต

ก. ๒ เรือกลประมงทะเลเล็ก ชั้น ๒

ก. ๒.๑ มีขนาดเกินกว่า ๖๐ ตันกรอสส์

ก. ๒.๒ มีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจหาที่เรือโดยวิชาดาราศาสตร์เดินเรือ และเครื่องช่วยในการเดินเรือตามความเหมาะสม

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ก. ๒.๓ มีเครื่องวิทยุรับ - ส่งตามความ
เหมาะสม

ก. ๒.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่อง
ชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ก. ๒.๕ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ก. ๒.๖ มีเขตการเดินทางเรือภายในเขตตั้งต่อ
ไปนี้

ตั้งแต่ท่าเรือเมืองไซ่ง่อน (Saigon)

มายังจุดเหนือสุดของเกาะบอร์เนียว (Borneo) ผ่านทางด้านตะวันตกของ
เกาะบอร์เนียว (Borneo) ลงไปทางด้านทิศใต้ผ่านจุดใต้สุดของเกาะซูลีบัส
(Celebes) จนถึงเส้นลองกิจูด ๑๒๓° ๐๐' ๐๐" ตะวันออกแล้วเลี้ยวฝั่ง
ด้านเหนือของหมู่เกาะซุนดา (Sunda Islands) ขึ้นไปทางด้านตะวันออก
ของเกาะสุมาตรา (Sumatra) จากจุดเหนือสุดของเกาะสุมาตรา (Sumatra)
ตัดตรงไปยังเมืองปูรี (Puri) ตามแผนที่ต่อท้ายกฎหมายข้อบังคับนี้สำหรับการ
ตรวจเรือ

ข. เรือกลประมงทะเล

ข. ๑ เรือกลประมงทะเล ชั้น ๑

ข. ๑.๑ มีขนาดเกินกว่า ๓๐ ตันกรอสส์

ข. ๑.๒ มีเครื่องรับวิทยุตามขนาดที่เหมาะสม

ข. ๑.๓ มีเขตการเดินทางเรือตามแนวชายฝั่ง

และเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ชุมชนตามกฎหมายฉบับนี้

ข. ๑.๔ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่อง

ข. ๑.๕ มีคนประจำเรือตามกฎหมายฉบับนี้

ข. ๒ เรือกลประมงทะเล ชั้น ๒

ข. ๒.๑ มีขนาดไม่เกิน ๓๐ ตันกรอสส์

ข. ๒.๒ มีข้อกำหนดอื่น ๆ เช่นเดียวกับกับ

เรือกลประมงทะเล ชั้น ๑

ข. ๓ เรือกลประมงทะเล ชั้น ๓

ข. ๓.๑ มีขนาดไม่เกิน ๑๐ ตันกรอสส์

ข. ๓.๒ ให้เดินห่างฝั่งหรือเกาะได้ในระยะ

ไม่เกิน ๓ ไมล์ สำหรับเรือขนาดไม่เกิน ๕ ตันกรอสส์ ส่วนเรือขนาดตั้งแต่ ๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๑๐ ตันกรอสส์ บังคับให้ต้องมีตาตฟ้าปิด และเดินห่างฝั่งหรือเกาะได้ในระยะไม่เกิน ๑๕ ไมล์ ในขณะทำการประมงให้ออกห่างจากฝั่งได้ไม่เกินแนวเขตทำการตามชนิดของเครื่องมือจับสัตว์น้ำชนิดประจำที่ในท้องถิ่นในเวลาคลื่นลมสงบ และอยู่ภายในเขตจังหวัดนั้น ๆ จังหวัดเดียว

ข. ๓.๓ กรณีที่ใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำแบบพิเศษ ชนิดดวนลอย ให้ออกห่างจากฝั่งหรือเกาะได้ไม่เกิน ๑๕ ไมล์ ในเวลาที่คลื่นลมสงบ และอยู่ภายในเขตจังหวัดนั้น ๆ จังหวัดเดียว

ข. ๓.๔ หากออกไปทำการเกินกว่าเขตที่กล่าวใน ข. ๓.๒ หรือ ข. ๓.๓ แล้วแต่กรณี จะต้องมีเรือจูงขนาดเกิน

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

กว่า ๕ ตันกรอสส์ ทำการลากจูงไป ณ ที่ทำการประมงซึ่งอยู่ภายในเขต
การเดินเรือของเรือจูงนั้น แต่เมื่อแยกตัวออกไปทำการประมงโดยอิสระ
ห้ามมิให้ออกห่างจากเรือจูงเกินกว่า ๓ ไมล์

ข. ๓.๕ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่อง
ชูชีพตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ข. ๓.๖ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ เรือเดินทะเลที่มีไซ้เรือกล ต้องมีลักษณะดังนี้

๕.๑ ถ้าเป็นเรือใบ ต้องมีเครื่องมือเดินเรือสำหรับตรวจ
หาทิศทางเรือโดยวิชาเดินเรื่อนำร่องชายฝั่ง

๕.๒ มีเครื่องรับวิทยุตามความเหมาะสม

๕.๓ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎหมายข้อ
บังคับนี้

๕.๔ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับนี้

๕.๕ มีเขตการเดินเรือ ตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือจะได้

กำหนดให้ตามความเหมาะสมแห่งลักษณะทวนทะเลของเรือ

ข้อ ๑๐ เรือใบชายทะเลชายแดน ต้องมีลักษณะดังนี้

๑๐.๑ เรือมีขนาดเกินกว่า ๑๕ ตันกรอสส์

๑๐.๒ มีเขตการเดินเรือดังต่อไปนี้

(ก) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ซึ่ง

ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย สำหรับเรือใบชายทะเลขนาด
ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินเรือตั้งแต่จังหวัดจันทบุรีไปจนถึง

เกาะกง

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(ข) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย ซึ่งติดต่อกับสหพันธรัฐมาเลเซีย สำหรับเรือใบขายทะเลขนาดไม่เกิน ๒๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดสงขลาไปจนถึงท่าเรือกลันตัน (Kelantan) ถ้านานเกินกว่า ๒๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดสงขลาไปจนถึงท่าเรือควนตัน (Kuantan)

(ค) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตกของแหลมมลายู ซึ่งติดต่อกับสหพันธรัฐมาเลเซีย สำหรับเรือใบขายทะเลขนาดไม่เกิน ๒๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือเปลิส (Perlis) ถ้านานเกินกว่า ๒๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือเคดาห์

(ง) เขตชายแดนทางฝั่งตะวันตกของแหลมมลายู ซึ่งติดต่อกับสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า สำหรับเรือใบขายทะเลขนาดไม่เกิน ๒๕ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือวิกตอเรียพอยนต์ (Victoria Point) ถ้านานเกินกว่า ๒๕ ตันกรอสส์ แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอสส์ ให้มีเขตการเดินทางเรือตั้งแต่จังหวัดตรังไปจนถึงท่าเรือมริค

๑๐.๓ มีอุปกรณ์ประจำเรือ และเครื่องชูชีพตามกฎ

ข้อบังคับนี้

๑๐.๔ มีคนประจำเรือตามกฎข้อบังคับนี้

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๑๑ เรือกลลำน้ำต้องมีลักษณะดังนี้

๑๑.๑ มีอุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องชูชีพตามกฎหมาย

ข้อบังคับ

๑๑.๒ มีคนประจำเรือตามกฎหมายข้อบังคับ

๑๑.๓ มีเขตการเดินเรือเฉพาะในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย

หนอง บึง ทะเลสาบ แต่ไม่แล่นพ้นออกไปจากปากแม่น้ำนั้น ๆ

ข้อ ๑๒ เรือกลลำน้ำที่ใช้บรรทุกคนโดยสาร อนุญาตให้บรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกิน ๓ คนต่อความจุของขนาดเรือ ๑ ตันกรอสส์

ข้อ ๑๓ เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกล ต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับเรือกลลำน้ำแต่มีได้ขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกลอย่างใด ๆ

ข้อ ๑๔ เรือที่ใช้ในกิจการพิเศษ คือเรือที่มีลักษณะไม่เหมือนกับเรือประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๓ ของหมวด ข. แห่งกฎข้อบังคับ การตรวจเรือประเภทนี้ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือนำข้อกำหนดในหมวด ค. มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้เป็นไปตามข้อกำหนดในหมวด ค. ให้มากที่สุด ข้อใดปฏิบัติไม่ได้ให้ขออนุมัติอธิบดีกรมเจ้าท่า เพื่อยกเว้นการปฏิบัติตามข้อนั้น ๆ

หมวด ค.

ข้อกำหนดในการตรวจเรือเดินทะเล

ข้อ ๑ การอนุมัติแบบแปลน

ก. ก่อนการต่อเรือใหม่ที่มีขนาดความยาวตั้งแต่ ๒๕ เมตร ขึ้นไป เจ้าของเรือหรือผู้ต่อเรือจะต้องส่งแบบแปลนเรือตามที่

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

กำหนดไว้ในข้อ ๒ จำนวนแบบละ ๓ ชุด ไปยังกองตรวจเรือกกรมเจ้าท่า เพื่อตรวจอนุมัติแบบแปลนก่อนล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย ๑๕ วัน เมื่อ กองตรวจเรือได้ตรวจสอบแบบแปลนดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะ ประทับตรา และลงนามเจ้าพนักงานผู้ตรวจแบบแปลนไว้เป็นสำคัญ หาก มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแบบแปลน เจ้าพนักงานผู้ตรวจแบบแปลน จะแก้ไขลงในแบบแปลนนั้น ๆ ด้วยหมึกสีแดงทั้ง ๓ ชุด โดยประทับตรา และลงนามไว้เป็นสำคัญ

ข. เมื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจแบบแปลนได้อนุมัติ และหรือ แก้ไขแบบแปลนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เจ้าของเรือ หรือผู้ต่อเรือจะต้องมา รับแบบแปลนดังกล่าวคืนไปแบบละ ๑ ชุด สำหรับสำเนาแบบแปลนอีก จำนวนละ ๒ ชุด กองตรวจเรือจะเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ชุด และจะมอบ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือผู้ดำเนินการตรวจเรือดังกล่าวอีก ๑ ชุด ไว้ใช้ในการตรวจเรือระหว่างการต่อเรือ

ค. ระหว่างการต่อเรือ ผู้ต่อเรือจะต้องจัดเตรียมแบบ แปลนที่ได้รับการอนุมัติตามข้อ ๑ ไว้ในบริเวณที่ต่อเรือ เพื่อให้ เจ้าพนักงานตรวจเรือตรวจสอบได้เสมอตามความเหมาะสม หากมีความ จำเป็นเจ้าพนักงานตรวจเรือผู้ทำการตรวจเรือดังกล่าวสามารถที่จะแก้ไข แบบแปลนที่ได้รับการอนุมัติแล้ว เมื่อมีการแก้ไขแบบแปลนดังกล่าว เจ้าพนักงานตรวจเรือผู้ตรวจเรือลำนี้จะลงหมายเหตุในแบบแปลนโดย ประทับตรา และลงนามเป็นสำคัญ

ง. เมื่อทำการต่อเรือตามแบบแปลน หรือตามแบบแปลน ที่ได้แก้ไขจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เจ้าของเรือ หรือผู้ต่อเรือจะต้องจัดส่ง

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

แบบแปลนตามที่ได้ออกไปยัง กองตรวจเรือ กรมเจ้าท่า แบบละ ๑ ชุด เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานภายในเวลา ๓ เดือนนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตใช้เรือครั้งแรก

จ. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัดแปลง และหรือซ่อม ทำเรือทุกครั้งจะต้องจัดส่งแบบแปลนที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลง ตัดแปลง และหรือซ่อมทำไปยัง กองตรวจเรือ กรมเจ้าท่า เพื่ออนุมัติแบบแปลน ก่อน วิศวกรอนุมัติแบบแปลนเป็นไปตามข้อ ก. ถึงข้อ ค. โดยอนุโลม

ฉ. การอนุมัติแบบแปลนสำหรับเรือที่ได้ออกขึ้นเรียบร้อยแล้ว หรือเป็นเรือที่ได้ออกมาจากต่างประเทศ ซึ่งได้รับการอนุมัติแบบแปลนโดยสถาบันตรวจเรือของรัฐบาล หรือองค์การอื่น ๆ เจ้าของเรือจะต้องยื่นแบบแปลนตามระเบียบไว้ในข้อ ๒ จำนวนแบบละ ๓ ชุด ต่อกองตรวจเรือ กรมเจ้าท่า ก่อนการจดทะเบียนเรือไทย และออกใบอนุญาตใช้เรือครั้งแรก แบบแปลนดังกล่าวจะใช้ประกอบการพิจารณาว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเรือเพื่อให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ หรือไม่อย่างไร

ข้อ ๒ แบบแปลนที่จะต้องได้รับการอนุมัติ คือ

ก. แบบแปลนตัวเรือ

(๑) แบบการจัดทั่วไป

(General Arrangement)

(๒) แบบรูปตัดกึ่งกลางลำ

(Midship Section)

- (๓) แบบทวนหัว ทวนท้าย ชั้มใบจักร และหางเสือ
(Stem, Sternframe, Propeller Post and Rudder)
- (๔) แบบรูปโครงสร้าง
(Construction Profile)
- (๕) แบบดาดฟ้า
(Deck Plans)
- (๖) แบบท้องเรือชั้นเดียว และสองชั้น
(Single Bottom and Double Bottom)
- (๗) แบบผนังกั้นน้ำ และกั้นน้ำมัน
(Watertight and Oiltight Bulkheads)
- (๘) แบบซูเปอร์สตรัคเจอร์ และฝาผนัง
(Superstructure and Bulkheads)
- (๙) แบบเสาค้ำ และคานรับดาดฟ้า
(Pillars and Deck Girders)
- (๑๐) แบบแผ่นเหล็กตัวเรือ
(Shell expansion)
- (๑๑) แบบแท่นหมอน้ำ แท่นเครื่อง แท่นกันรุน
แท่นตุ้กดาร์บีเพลลา และแท่นเครื่องจักรช่วย
ที่สำคัญอื่น ๆ
(Seating of boiler engines, thrust and Plum-
mer blocks, dynamos and other important
auxiliary engines)

- (๑๒) อุโมงค์เพลลา
(Shaft Tunnel)
- (๑๓) แบบตาดฟ้าห้องเครื่องจักร
(Machinery casings)
- (๑๔) แบบเดคเฮ้าส์
(Long deckhouses)
- (๑๕) แบบเสากระโดง แบบเครื่องยกสินค้า แบบ
แท่นเสากระโดง และแบบแผ่นเครื่องยก
สินค้า
(Masts, Cargo handling machinery and gear,
mast houses and winch platforms)
- (๑๖) แบบการติดตั้งระบบสูบน้ำ
(Pumping arrangements)
- (๑๗) แบบเครื่องถ้อยท้าย
(Steering gears)
- (๑๘) แบบการบรรทุกทุง
(Plans showing the height of timber deck
cargo and arrangements of lashing and fix-
ing, if the timber Load line are to be
assigned)
- (๑๙) แบบการจัดการป้องกันเพลิงไหม้
(Construction for fire protection)

ข. แบบแปลนเครื่องจักร

- (๑) แบบการติดตั้งเครื่องต่าง ๆ ในห้องเครื่องจักร
(General arrangement of Machinery space)
- (๒) แบบหม้อน้ำ และถังกำลังอัดสูง
(Boiler and Pressure vessels)
- (๓) แบบเครื่องจักรใหญ่ และเครื่องจักรช่วย
(Main and Auxiliary engines)
- (๔) แบบเกียร์เพลลา และใบจักร
(Power transmission gears, Shafting and Propeller)
- (๕) แบบเครื่องจักรช่วย และระบบท่อทาง
(Auxiliary machinery and piping)
- (๖) แบบการควบคุม และอัตโนมัติ
(Automatic and remote controls)
- (๗) แบบอุปกรณ์ไฟฟ้า
(Electric equipment)
- (๘) รายการของอะไหล่
(List of spare parts)

ค. แบบแปลนต่าง ๆ ที่กำหนดให้ส่งเมื่อเจ้าพนักงาน
ตรวจเรือได้พิจารณาลักษณะของเรือแล้ว อาจกำหนดให้ส่งแบบแปลน
อย่างอื่นที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพิ่มเติม หรืออาจยกเว้นให้ไม่ต้องส่ง
แบบแปลนบางอย่างที่ได้พิจารณาเห็นว่าไม่จำเป็นได้

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๓ ในระหว่างที่ทำการต่อเรือใหม่ จะต้องได้รับการตรวจโครงสร้างของเรือ วัสดุที่นำมาใช้ต่อเรือ ขนาดของโครงสร้าง และฝีมือของช่างที่ทำการต่อเรือ อุปกรณ์ และเครื่องจักรกลต่าง ๆ เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับอย่างเต็มที่

ข้อ ๔ เรือกลเดินทะเลทุกลำ ที่มีขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องกันห้องเครื่อง ห้องหม้อน้ำ และต้องมีฝาปิดกันชนตอนหัวเรือ และท้ายเรือ ซึ่งกันไม่ให้น้ำเข้าได้เมื่อเวลาเรือโดนกัน สำหรับเรือเดินทะเลที่มีใช้เรือกลที่มีขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป จะต้องมีฝาปิดกันชนตอนหัวเรือและตอนท้ายเรือ

ข้อ ๕ การตรวจเรือประจำปี ต้องตรวจสภาพทั่วไปของตัวเรือ และอุปกรณ์ให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสั่งให้แก้ไข หรือซ่อมแซมให้เรืออยู่ในสภาพดี โดยเฉพาะจะต้องเข้มงวดในสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอบปากระวาง และฝาปิดปากระวางบนดาดฟ้าเปิด และภายในซูเปอร์สตรัคเจอร์ซึ่งไม่มีสิ่งปกปิด และอุปกรณ์สำหรับปิดผนึกอากาศ หรือผนึกน้ำของฝาระวางที่ทำด้วยเหล็ก

(๒) ผนังกันหัวท้ายของซูเปอร์สตรัคเจอร์ ผนังด้านนอกของเดคเฮ้าส์ ช่องทางเดิน บรรดาฝาปิดเหนือห้องเครื่อง รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการปิดต่าง ๆ ที่ติดอยู่กับส่วนดังกล่าวข้างต้น

(๓) ประตูผนึกน้ำ และลมนับ - เปิดที่ติดตั้งอยู่ที่ผนังกัน
ผนึกน้ำ

(๔) บรรดาช่องระวางสินค้า ช่องสกะกายไลท์ ประตู
ห้องที่ใช้ผ่านเข้าออกห้องหม้อน้ำ แมนโฮล

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ห้องกระจก และช่องเปิดที่มิดชิดแบบเรียบอื่น ๆ
ซึ่งอยู่ต่ำกว่าคาดฟ้าพรีบอร์ด รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ปิดช่องต่าง ๆ ดังกล่าว
ข้างต้นด้วย

(๕) บรรดาท่อทางระบายอากาศสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งอยู่
ใต้คาดฟ้าพรีบอร์ด หรือซูเปอร์สตรัคเจอร์ที่มิดชิดล้อมรอบ และท่อทาง
ระบายอากาศซึ่งตั้งอยู่บนคาดฟ้าเบดรวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ปิด

(๖) บรรดาทางนำตกคาดฟ้า และท่อทางระบายน้ำอื่น ๆ
ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ต่ำกว่าคาดฟ้าพรีบอร์ด

(๗) บรรดากราบอ่อน ราวข้างเรือ ฝาปิดช่องทางระบาย
น้ำที่กราบอ่อน ไลฟ์ลายน์ บันได และสิ่งอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๘) บรรดาเครื่องยึดชั่งต่าง ๆ ในเรือบรรทุกขง

(๙) เครื่องหมายแนวนาบรรทุก

(๑๐) ระบบการสูบน้ำห้องเรือ และระบบเครื่องถ้อย

ข้อ ๖ การตรวจเรือประจำปีครั้งที่ ๒ หลังจากการตรวจพิเศษ
ครั้งที่ ๓ และการตรวจพิเศษครั้งต่อไป สำหรับเรือกำปั่นบรรทุก
น้ำมัน หรือเรือที่ใช้บรรทุกขงมาก่อน และหลังการตรวจพิเศษครั้งที่ ๔
และการตรวจพิเศษครั้งต่อไป สำหรับเรืออื่น ๆ นอกจากจะต้องปฏิบัติตาม
ตามข้อ ๕ แล้วจะต้องทำการตรวจภายในระวาง หรือถังน้ำมันซึ่งเป็นที่
สินค้า (Hold or Cargo Tank) หัวและท้ายอย่างละ ๑ ถึง ๑ ระวาง

ข้อ ๗ การตรวจเรือในอู่แห้ง หรือบนคานลาดจะต้องตรวจดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(๑) เรือที่ให้การตรวจจะต้องเข้าอู่แห้ง หรืออยู่บนคานลาด โดยจัดให้อยู่บนหมอนหรือแท่นซึ่งมีความสูงเพียงพอที่จะสามารถตรวจ และซ่อมแผ่นเหล็กตัวเรือ ชุมใบจักร และหางเสือได้ โดยสะดวก และต้องทำความสะอาดบริเวณที่จะต้องตรวจไว้ให้พร้อม

การตรวจจะต้องให้ความสนใจ ส่วนของโครงสร้าง ซึ่งมีการสึกกร่อนอย่างรุนแรงหรือการชำรุด เนื่องจากการครูด หรือการเกยตื้น หรือส่วนของตัวเรือที่ผิดปกติไป

(๒) ต้องตรวจลึกลงน้ำเข้า - ออกของเรือ ที่อยู่ต่ำกว่า แนวน้ำ รวมตลอดสิ้น และก๊อกที่ติดอยู่กับตัวเรือ

(๓) ต้องวัดสอบระยะห่างระหว่างเดือยหางเสือกับ ตึกดา และปรับแต่งให้อยู่ในเกณฑ์

(๔) สมอ และโซ่สมอต้องเอาออกมาวางเรียงทำความสะอาดเพื่อทำการตรวจ

(๕) ใบจักร และตึกดาร์รับเพลลาใบจักรตัวสุดท้าย และวัดสอบระยะห่างของตึกดาร์รับเพลลา หรือตรวจสภาพของฝาดันน้ำมันหล่อ ลื่นตามชนิดของเพลลา

ในกรณีที่ใช้ใบจักรแบบปรับพิท (Controllable Pitch Propeller) ให้ตรวจกลไกสำหรับควบคุมการปรับพิทให้อยู่ในสภาพ เรียบร้อย และหากพิจารณาแล้วมีความจำเป็นก็ให้ทำการถอดกลไก สำหรับควบคุมการปรับพิทออกตรวจต่อไป

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ระยะห่างระหว่างเพลลาใบจักร และกระบอกรับเพลลา
ใบจักรจะต้องไม่มากกว่าที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับ

ข้อ ๘ การตรวจพิเศษสำหรับตัวเรือ

๘.๑ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๑

ในการตรวจพิเศษครั้งที่ ๑ นอกจากจะต้องตรวจ
ตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการตรวจประจำแล้ว จะต้องทำการตรวจ
ดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่จะให้ทำการตรวจจะต้องเข้าอู่แห้ง หรือขี้นอญ
บนคานลาด และอยู่บนหมอนหรือแท่นรองรับที่มีความสูงเพียงพอที่จะ
สามารถทำการตรวจ และซ่อมได้โดยสะดวก

(๒) ต้องทำความสะอาดแผ่นเหล็กตัวเรือภายนอก ชุม
ใบจักร และหางเสือไว้เพื่อทำการตรวจ

หางเสือจะต้องยก หรือถอดออก เพื่อทำการ
ตรวจโดยหางเสือ และตุ๊กตารับโดยหางเสือ

การตรวจจะต้องสนใจเป็นพิเศษต่อโครงสร้างส่วนที่
เว้า หรือนูน โครงสร้างส่วนที่มีการสึกกร่อนอย่างรุนแรง แผ่นเหล็ก
ตัวเรือบริเวณช่องขี้น้ำ และช่องเบ็ดต่างๆ จะต้องเบ็ดฝาออกตรวจ

(๓) บรรดาระวาง ทวนเดค ถังอับเฉา ดัพแท็งค์
ห้องเครื่องจักร และห้องหม้อน้ำ ยิ่งถ่านหิน และระวางอื่นๆ จะต้องเรือ
และทำความสะอาดตามความจำเป็นที่จะต้องทำการตรวจ ไม้ปูห้องเรือ
และไม่ปิดช่องทางนำทองเรือทรงระวางหัว และท้าย จะต้องทำความสะอาด

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

และตรวจสอบสภาพของโครงสร้างหลักปูพื้นห้องหม้อ และห้องเครื่องต้อง
เปิดออกเท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบโครงสร้างข้างล่าง

(๔) บรรดาเรือที่มีห้องเรือชั้นเดียว จะต้องเปิดไม้ปูพื้น
ห้องเรือแต่ละกราบออกพอสมควร ทั้งตอนหัวเรือและท้ายเรือ เพื่อให้
สามารถตรวจสอบห้องเรือได้ จะต้องพึงเล็งเป็นพิเศษต่อขีเมนต์ หรือสาร
ผสมอื่น ๆ ที่ใช้ฉาบห้องเรือภายในว่ายังอยู่ในสภาพเรียบร้อยดีหรือไม่

(๕) บรรดาเรือที่มีห้องเรือสองชั้นจะต้องรื้อไม้ปูพื้นห้องเรือ
ออกตามความจำเป็น เพื่อทำการตรวจสอบสภาพของแผ่นเหล็กห้องเรือชั้นใน

(๖) บรรดาถังน้ำที่อยู่บริเวณห้องเรือสองชั้น และ
คอปเฟอร์เดมจะต้องทำความสะอาด และทำการตรวจภายใน

(๗) ดิฟแท็งค์สำหรับใส่น้ำ หรือน้ำมัน จะต้องทำ
ความสะอาดไล่แก๊ส (Gas Free) และตรวจภายใน

นอกจากถังอับเฉาหัวและท้ายแล้ว การตรวจภายใน
ดิฟแท็งค์ ที่ใช้สำหรับบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง อาจจะยกเว้นได้ต่อเมื่อ
ได้ทำการตรวจภายนอก และทดลองอัดน้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ (๘) แล้ว
และเจ้าพนักงานตรวจเรือเห็นสภาพของถังดีพอ

(๘) บรรดาถังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้นและถังอื่น ๆ
ต้องทดลองอัดน้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การทดลองอัดน้ำ และการตรวจภายในถังอาจ
กระทำในขณะที่เรือลอยน้ำก็ได้

(๙) ในการตรวจภายในถัง จะต้องพึงเล็งถึงสภาพของ
แผ่นเหล็กกันกระแทกใต้หัววัดระดับเป็นพิเศษ

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(๑๐) บรรดาตาดฟ้าของฝักรอบ และสิ่งก่อสร้างเหนือตาดฟ้า จะต้องทำการตรวจและเพ่งเล็งตามมุมของช่องเปิดเปิด ตลอดถึงส่วนที่หักมุมของตาดฟ้ารับกำลัง และแผ่นเหล็กตัวเรือบริเวณนั้น และต้องตรวจดูให้แน่ใจว่าวัสดุที่ใช้มาตาดฟ้าอยู่ในสภาพดี

(๑๑) บรรดากระวางสินค้าที่หุ้มฉนวน เพื่อบรรทุกสินค้าแช่เย็น ต้องรื้อแผ่นไม้ปิดข้างเรือ (Limbers) และฝาปิดออก เพื่อตรวจสอบสภาพของแผ่นเหล็กตัวเรือ และกงต่าง ๆ ตามความจำเป็น

(๑๒) เจ้าพนักงานตรวจเรืออาจจะสั่งให้เจาะ หรือใช้วิธีอื่น ๆ เพื่อวัดความหนาที่แน่นอนของโครงสร้างส่วนใด ๆ ที่ปรากฏร่องรอย เมื่อพบว่าส่วนใดของโครงสร้าง สึกกร่อน ชำรุด ขาดคุณสมบัติ และผิดขนาด จะสั่งให้ทำการซ่อมแซมจนเป็นที่พอใจ

(๑๓) ต้องตรวจสอบ และไซ้สมอ ท่อไซ้สมอ และยุงไซ้ ตลอดถึงที่ยึดปลายไซ้ติดกับตัวเรือ และต้องตรวจว่ามีเชือกผูกเรือ และเชือกพ่วงเรืออยู่ในสภาพดี และจำนวนเพียงพอตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๑๔) โครงสร้างและการจัดการเกี่ยวกับการป้องกันเพลิงไหม้ เช่น ผนังช่องทางเดินบริเวณที่อยู่อาศัย ทางหนีภัย อุปกรณ์สำหรับปิดเบตเครื่องระบายอากาศไปยังห้องเครื่องและระวางสินค้า วัสดุที่ใช้ปูพื้นบริเวณที่อยู่อาศัย ซึ่งอยู่เหนือห้องเครื่องและระวางสินค้า ฯลฯ จะต้องมีประสิทธิภาพดี

๘.๒ บรรดาเรือกำปั่นถึงบรรทกน้ำมัน นอกจากต้องตรวจตามที่กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว จะต้องตรวจเพิ่มเติมอีกดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(๑) ถังน้ำมันทุกถังและคอฟเฟอร์แดม (COFFER-DAM) ต้องทำความสะอาดไล่แก๊สและตรวจภายใน ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับอันตรายในระหว่างการตรวจเป็นพิเศษ

(๒) สภาพของแผ่นเหล็กท้องเรือด้านใน ต้องไม่สึกกร่อนเป็นหลุมเกินเกณฑ์

(๓) ให้ถอดปลายท่อทางดูดในถังน้ำมันที่เป็นสินค้าออกตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถตรวจสภาพของแผ่นเหล็กตัวเรือ และผนังกันบริเวณปลายท่อทางดูดนั้นได้

(๔) บรรดาผนังกันถังน้ำมันที่ใช้เป็นสินค้าแต่ละถัง ให้ทำการตรวจสอบด้วยวิธีบรรจุน้ำสลัดถึงจนกระทั่งระดับขอบปากถัง การทดสอบดังกล่าว และการตรวจท้องเรือภายใน อาจจะทำในขณะที่เรือลอยน้ำก็ได้

ข้อ ๕ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๒ (สำหรับเรือซึ่งมีอายุระหว่าง ๕ ถึง ๑๐ ปี)

ในการตรวจพิเศษครั้งที่ ๒ นอกจากจะต้องทำการตรวจตามที่กำหนดไว้ใน การตรวจพิเศษ ครั้งที่ ๑ แล้ว จะต้องทำการตรวจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) บรรดาเรือท้องเรือชั้นเดียว ต้องเปิดไม้ปูพื้นท้องเรือออก ให้สามารถตรวจโครงสร้างที่อยู่ใต้ไม้ปูพื้นทั้งหมดได้ บรรดาเรือท้องเรือสองชั้น ต้องเปิดไม้ปูพื้นท้องเรือออกตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถตรวจสภาพของแผ่นเหล็กท้องเรือชั้นใน ส่วนล่างของผนังกันเสาอุโมงค์เพลลา กงข้างเรือ และท่อทางต่าง ๆ ได้

(๒) ต้องทำความสะอาดบรรดาลังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้น ถังอื่น ๆ และคอฟเฟอร์แดม (Cofferdam) เพื่อการตรวจภายใน ถังใดที่ใช้บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นหลัก (นอกจากถังอับเฉาหัวและท้าย) จะไม่ตรวจภายในหมดทุกถังก็ได้ ถ้าหากว่าได้ทำการตรวจภายนอก และทดลองอัดน้ำแล้ว และได้ทำการตรวจภายในถังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้นถึงหัวถังใดถังหนึ่ง และเลือกตรวจคัพแทงค์ (Deep tank) อื่นอีกหนึ่งถัง ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจเรือเห็นว่าอยู่ในสภาพที่ดพอ สำหรับถังน้ำมันหล่อลื่นไม่จำเป็นต้องตรวจภายใน

(๓) ต้องตรวจสอบและไซ้สมอ หากปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของเส้นผ่าศูนย์กลางไซ้สมอที่อนไตสักร่อนไปจากขนาดที่กำหนดไว้สำหรับเรือนั้น ๆ ตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ เป็นต้นไป ให้เปลี่ยนไซ้ที่อนไตนั้นใหม่

ข้อ ๑๐ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๓ (สำหรับเรือที่มีอายุระหว่าง ๑๐-๑๕ ปี)

การตรวจพิเศษครั้งที่ ๓ นอกจากจะต้องทำการตรวจตามที่กำหนดไว้สำหรับการตรวจพิเศษครั้งที่ ๒ แล้ว จะต้องทำการตรวจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรื้อไม้ปูพื้นระวาง ไม้กั้นข้าง ระวางสินค้า ไม้กั้นยุงถ่านหิน และพนหองเครื่องออกตามความจำเป็น เพื่อทำการตรวจตัวเรือภายใน เรือที่จะรับการตรวจจะต้องทำความสะอาดให้ปราศจากสนิมทั้งภายนอก ภายใน เพื่อการตรวจแผ่นเหล็ก กง ท่อ ทางออกนอกเรือ ทางน้ำตกจากคาน้ำ ท่อระบายอากาศ ท่อวัดระดับ และส่วนประกอบต่าง ๆ ที่บนเหล็ก

(๒) ต้องทำความสะอาดบรรดาดังที่อยู่ระหว่าง
ห้องเรือสองชั้น ถังอื่น ๆ และคอฟเฟอร์แดม (Cofferdam) เพื่อการ
ตรวจภายใน ถังใดที่ใช้บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง หรือน้ำมันหล่อลื่นเป็นหลัก
(นอกจากถังอับเฉาหัวและท้าย) จะไม่ตรวจภายในหมดทุกถังก็ได้ ถ้า
หากว่าได้ทำการตรวจภายนอกและทดลองอัดน้ำแล้ว และได้ทำการตรวจ
ภายในถังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้น ถังหัวหนึ่งถึง ถังท้ายหนึ่งถึง และ
ตรวจจุดพังกี้ (Deep tank) อีกหนึ่งถึง ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจเรือ
เห็นว่าอยู่ในสภาพดีพอ

(๓) ให้หรือไมหรือวัสดุอื่น ๆ ทบุงพันคาดฟ้าเหล็ก
ออกตามความจำเป็น เพื่อตรวจแผ่นเหล็กพันคาดฟ้าขมวดที่เหนือข้างเรือ
ในห้องเรือและคาดฟ้าบางส่วนต้องกระเทาะออกตามความจำเป็น เพื่อ
ตรวจสภาพของแผ่นเหล็กตรงส่วนนั้น และส่วนที่อยู่ข้างเคียง

(๔) ให้หรือผู้ควบคุมบริเวณช่องกระจกข้างเรือออก เพื่อ
ตรวจแผ่นเหล็กตัวเรือตามความจำเป็น

(๕) ต้องตรวจสภาพของเสากระโดง เสาเตอร์ค
(Derrick Post) หากเห็นสมควรก็ให้ทำการวัดความหนาของโครงสร้าง
ด้วย

(๖) บรรดาระวางสินค้าทั้งหมดบน เพื่อบรรจุสินค้า
แช่เย็น ต้องรื้อแผ่นไม้บดห้องเรือ (Limbers) และฝาปิดออกตรวจสภาพ
ของแผ่นเหล็กและกวางต่าง ๆ

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

ข้อ ๑๑ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๔ (สำหรับเรือท่อมอายุระหว่าง ๑๕-๒๐ ปี) นอกจากจะต้องปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการตรวจพิเศษครั้งที่ ๒ แล้ว จะต้องการตรวจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) ต้องทำความสะอาดบรรดาดังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้น ถังอ่อนและคอปเฟอร์แดมเพื่อตรวจภายใน ถังใดที่ใช้บรรจุน้ำมันเชอเพลิงหรือน้ำมันหล่อลื่นเป็นหลัก (นอกจากถังอับเฉาหัวและท้าย) จะไม่ตรวจภายในหมดทุกถังก็ได้ ถ้าหากว่าได้ทำการตรวจภายนอก และทดลองอัดน้ำแล้ว และอย่างน้อยได้ทำการตรวจภายในถังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้นที่อยู่กลางลำถึงหนึ่ง หัวเรือถึงหนึ่ง ท้ายเรือถึงหนึ่ง และจำนวนครึ่งหนึ่งของคอปแห่งคท่อมอยู่ ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจเรือเห็นว่าอยู่ในสภาพดีพอ ถังต่าง ๆ ที่จะเลือกตรวจภายในเหล่านี้ควรจะต้องเลือกถังที่ยังไม่เคยตรวจภายในมาก่อน

(๒) ให้วัดความหนาส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ ๑๒ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๕ (สำหรับเรือท่อมอายุระหว่าง ๒๐-๒๕ ปี)

ในการตรวจพิเศษครั้งที่ ๕ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการตรวจพิเศษครั้งที่ ๒ แล้ว จะต้องการตรวจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) ต้องทำความสะอาดบรรดาดังที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้น ถังอ่อน ๆ และคอปเฟอร์แดมเพื่อตรวจภายในทุกถัง

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

(๒) ให้อัตตความหนาของส่วนประกอบของโครงสร้างตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ ๑๓ การตรวจพิเศษครั้งที่ ๖ (สำหรับเรือที่มีอายุเกิน ๒๕ ปี) ในการตรวจพิเศษครั้งที่ ๖ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการตรวจพิเศษครั้งที่ ๓ แล้ว จะต้องทำการตรวจเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) ต้องทำความสะอาดบรรดากิ่งที่อยู่ระหว่างห้องเรือสองชั้น ถังอื่น ๆ และคอปเฟอร์เดมเพื่อตรวจภายในทุกกิ่ง

(๒) ให้อัตตความหนาของส่วนประกอบของโครงสร้างตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ ๑๔ การวัดความหนา

ในการตรวจพิเศษทุกครั้งหลังจากเรือทั่วไปที่มีอายุครบ ๑๕ ปี และเรือน้ำมันที่มีอายุครบ ๑๐ ปี นอกจากต้องทำการวัดความหนาตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑ (๑๒) สำหรับการตรวจพิเศษครั้งที่ ๑ แล้ว จะต้องทำการวัดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ คือ แผ่นเหล็กตัวเรือ แผ่นเหล็กคาดฟ้ารับกำลัง โครงสร้างส่วนที่รับกำลังในทางยาว โดยวิธีการเจาะหรือวزونไตทเชอถอได้เพื่อทราบความหนาดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สำหรับเรือสินค้า

(ก) เรือที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๐ ปี

ก.๑ ให้ทำการวัดความหนาแผ่นเหล็กตัวเรือทุกสเตรค ที่อยู่ระหว่างแนวน้ำบรรทุกขณะเรือเบา และแนวน้ำบรรทุกเต็มที่ สเตรคละ ๒ แห่ง ทง ๒ กราบ